

بی وجدانی در کنار بی بصیرتی

آقای حسن بهگر

امیرفیض- حقوقدان

مقاله مفصلی از آقای حسن بهگر در سایت لیبرال منتشر شده است که به همت جاوید ایران، تنها برای من فرستاده شده بود، آنرا دیدم.

معمولا کسانی که اهل تحقیق در مسائل مشخصه هستند، اگر با سابقه کار نویسنده آشنا نباشند، با خواندن یکی دو سطر از ابتدا و اواسط و یا آخر مقاله با ظرفیت نویسنده مقاله آشنا میشوند.

مقصود از ظرفیت، ظرفیت تحقیقی و تعادل در انصاف و تلاش در جستجوی حقیقت و حساس بودن از ارائه مطالب نادرست است.

مقاله مورد بحث با این عبارت شروع شده است که:

تاحال خانوادهن پهلوی جز استبداد (۱) چیزی نداشته که به مردم ایران هدیه کند...

عبارت بکاررفته در مقاله نویسنده نشانه ای است از عزم بالای بی انصافی و یا سطحی بودن که عادت به نشخوار عبارات دیگران دارد و یا در آن حد دشمنی است که حضراست وجدان تحقیق و اعلام مطالب را پای نفرت و دشمنی اش با سلطنت پهلوی پایمال کند.

دوست و دشمن اعم از ایرانی و خارجی امروز به عینه به دستاوردهای ایام سلطنت شاهان پهلوی اذعان دارند، هرچه ایران دارد زیربنای آن بر اقدامات رضاشاه کبیر مستقراست، و تحولات جامعه ایرانی بسوی جامعه جهانی همه و همه ناشی از توجهات خاص شاهنشاه آریامهر است؛ تصور نمیکنم هیچ انسان بی وجدانی بتواند قلم منع و محو به آنها بکشد.

این تحریر لازم نمیداند که سیاهه اقدامات شاهان پهلوی را عرضه دارد، زیرا کسی که از اصل منکر است، حمورد، از اسباب رفع انکار نمیشود. در اول اردیبهشت سال ۱۳۶۲ رساله ای بنام هدیه شاهان پهلوی بمناسبت یکمین سال درگذشت شاهنشاه آریامهر به ملت ایران از سوی سنگر منتشر و تقدیم شد که بخش کوچکی از خدمات شاهان پهلوی را بازگو کرده است و آخر رساله با جمله زیر پایان یافته است.

وای که روح شاه چه میکشد از این بی انصافی ها...

بنده کاملا مشتاق بودم که مقاله مزبور در دامنه نقد و تفحص قرارگیرد ولی زمینه های تند نفرت و بی انصافی نویسنده اجازه ورود به این کار را نداد خاصه به اینکه بسیاری کسانی که اتهامات سنگین و غالبا ضد ملی را به شاهان پهلوی نسبت داده اند، اتهامی که آقای بهگر متوجه شاهان پهلوی کرده است را نکرده اند؛ یعنی اتهام آقای بهگر بالاترین و جامع ترین اتهامی است که به شاهان پهلوی داده شده است.

(۱) هدیه استبداد

استبداد که به معنای نادیده گرفتن قانون و رای خود را ملاک عمل قرار دادن است، نمیتواند و نمیتوانست در حکومت مشروطه ایران ظهور داشته باشد مگر اینکه شاهان پهلوی برخلاف قانون اساسی تصمیمی اتخاذ کرده باشند و باوجود عدم موافقت وزیر مسنول، معهذاً دستور اجرای آنرا داده باشند.

این تحریر از آقای حسن بهگر درخواست دارد موارد گذر شاهان پهلوی از قانون اساسی و متمم آن را ظرف ۵ روز رایبه دهند.

در غیر اینصورت از افسردگی و شرمساری ایشان در بی گدار زدن به آن استقبال خواهد شد.